

listyczna stoi na stanowisku, że ażeby wnieść spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym wypadku zgoda wszystkich stron w sporze. Zastrzeżenie niniejsze dotyczy również § 34, zgodnie z którym strony przyjmują opinię doradczą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jako ostateczne rozstrzygnięcie sporu;

Węgry dnia 14 lipca 1967 r.

z zastrzeżeniem, że Węgierska Republika Ludowa przyjmuje § 26 i § 34 Porozumienia z zastrzeżeniem, że spory dotyczące interpretacji i stosowania Porozumienia będą wnoszone do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości tylko za zgodą wszystkich stron w sporze. Węgierska Republika Ludowa zgłasza zastrzeżenie także do § 34, zgodnie z którym opinia doradcza Trybunału w pewnych sprawach stanowi ostateczne rozstrzygnięcie sporu;

Jamajka dnia 5 września 1967 r.,
Boliwia dnia 10 kwietnia 1968 r.,
Bułgaria dnia 17 czerwca 1968 r.

z zastrzeżeniem, że Ludowa Republika Bułgarii nie uważa się za związaną postanowieniami § 26 i § 34 Porozumienia. Ludowa Republika Bułgarii uważa, że spór dotyczący interpretacji i stosowania Porozumienia może być wniesiony do Międzynarodowego Trybunału Spra-

wiedliwości tylko wtedy, gdy strony sporu w każdym poszczególnym wypadku wyraziły na to zgodę. Zastrzeżenie niniejsze ma zastosowanie również do postanowienia § 34, który stanowi, że opinia doradcza Trybunału przyjmowana jest jako ostateczne rozstrzygnięcie sporu;

Ekwador dnia 16 kwietnia 1969 r.

z oświadczeniem, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Ekwadoru w imieniu Departamentu Wykonawczego i w wykonaniu jego uprawnień niniejszym oświadcza, że Republika Ekwadoru uważa, w związku z artykułem VIII § 27 pkt b Porozumienia o przywilejach i immunitetach Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, że Minister Spraw Zagranicznych będzie miał całkowitą swobodę decyzji, po porozumieniu się z Dyrektorem Generalnym Agencji i niezależnie od jego opinii, w sprawie udzielenia lub wycofania zgody, o której mowa w tym postanowieniu;

Niger dnia 17 czerwca 1969 r.,
Szwajcaria dnia 16 września 1969 r.

z zastrzeżeniem, że w wypadku określonym w artykule VI § 19 zdanie drugie Szwajcaria zastrzega sobie prawo odmowy żądanego przez Agencję odroczenia powołania do narodowej służby publicznej, jakkolwiek żądanie takie będzie przychylnie rozpatrzone przez odpowiednie władze federalne.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

224

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 listopada 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadzoru i kontroli sprawowanych przez organy administracji wodnej.

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie nadzoru i kontroli sprawowanych przez organy administracji wodnej (Dz. U. Nr 23, poz. 119) po ust. 1 dodaje się nowy ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kontrolę zakładów w zakresie gospodarki ściekowej mogą przeprowadzać pracownicy laboratoriów

badania wody i ścieków, działających przy organach administracji wodnej na podstawie imiennego upoważnienia wystawionego przez te organy.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

225

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 21 października 1970 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 32, poz. 216) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu prze-

kazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 67, poz. 332, z 1966 r. Nr 2, poz. 7, z 1968 r. Nr 32, poz. 216 oraz z 1969 r. Nr 7, poz. 59) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

1) § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 67, poz. 332) w brzmieniu:

„§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.”;

2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych składników majątkowych oraz rozporządzenie w sprawie przekazywania terenów w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 7) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

3) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 32, poz. 216) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.”

4) § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1969 r. w sprawie uproszczenia trybu działalności naczelnych i centralnych organów administracji (Dz. U. Nr 7, poz. 59) w brzmieniu:

„§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

S. Majewski

Wiceprezes Rady Ministrów

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 21 października 1970 r. (poz. 225).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1958 r.

w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych.

Na podstawie art. 85 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) i art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przekazywanie przedsiębiorstw i instytucji.

§ 1. 1. Przekazywanie państwowych przedsiębiorstw i instytucji następuje w drodze decyzji o zmianie podporządkowania przez powierzenie innemu organowi administracji państwowej nadzoru nad przedsiębiorstwem lub instytucją, która zostaje przekazana.

2. Decyzję wydaje organ administracji państwowej sprawujący nadzór nad przekazywanym przedsiębiorstwem lub instytucją w porozumieniu z przejmującym organem administracji państwowej. Decyzję należy podać do wiadomości prezydium rady narodowej województwa (miasta wyłączonego z województwa), na którego terenie przedsiębiorstwo lub instytucja ma siedzibę lub prowadzi zakład.

3. W stosunku do przedsiębiorstw państwowych przymyślu terenowego koordynowanych przez Komitet Drobnej Wytwórczości podjęcie decyzji następuje po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości.

4. Organ przejmujący dokona odpowiednich zmian w zarządzeniu, na podstawie którego przedsiębiorstwo lub instytucja zostały utworzone.

5. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o organach administracji państwowej, rozumie się przez to ministra lub kierownika urzędu centralnego albo prezydium rady narodowej.

Rozdział 2.

Przekazywanie zakładów.

§ 2. 1. Przekazywanie zakładów następuje w drodze decyzji organów administracji państwowej, którym podporząd-

kowane są przekazujące i przejmujące przedsiębiorstwo, instytucja lub jednostka budżetowa.

2. Przez zakład rozumie się zespół obiektów majątkowych, które stanowią zorganizowaną całość służącą do osiągnięcia określonych celów gospodarczych lub społecznych, jeżeli zespół ten nie posiada odrębnej osobowości prawnej lub nie jest odrębną jednostką budżetową.

3. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o „organizacji”, rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, instytucję państwową lub jednostkę budżetową.

§ 3. 1. W decyzji należy wskazać:

- 1) organizację przekazującą i przejmującą,
- 2) zakład podlegający przekazaniu,
- 3) termin, w jakim powinno nastąpić wydanie i przejęcie zakładu na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

2. W decyzji należy ponadto w miarę potrzeby wskazać spis inwentarza lub inne dokumenty określające bliżej przedmiot przekazania.

§ 4. 1. W protokole zdawczo-odbiorczym należy wymienić przedmioty przekazane jako składniki majątkowe zakładu.

2. W razie przekazania zakładu samodzielnie bilansującego rozliczenie następuje na podstawie bilansu sporządzonego na dzień wydania zakładu z uwzględnieniem praw i zobowiązań przejmowanych przez organizację przejmującą zakład, chociaż te prawa i zobowiązania nie są ujawnione w bilansie.

3. W razie przekazania zakładu, który samodzielnie nie bilansuje, rozliczenie następuje na podstawie porozumienia pomiędzy organizacją przekazującą a przejmującą.

§ 5. 1. Korzyści i ciężary związane z prowadzeniem przekazanego zakładu przechodzą na organizację przejmującą z chwilą podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego stwierdzającego wydanie zakładu. Jeżeli wydanie i przejęcie zakładu albo zawarcie porozumienia (§ 4 ust. 3) nastąpiło ze zwłoką z winy jednej ze stron, druga strona może domagać się wynagrodzenia powstałych z tego tytułu szkód.

2. Koszty związane z przekazaniem ponosi organizacja przejmująca.

3. Organizacja przejmująca odpowiada wobec osób trzecich solidarnie z organizacją przekazującą za zobowiązania powstałe w związku z prowadzeniem zakładu do dnia jego wydania.

§ 6. 1. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wyda przepisy określające zasady, na jakich powinny być oparte rozliczenia związane z przekazaniem zakładów. Przepisy te określają w szczególności, w jakich przypadkach poszczególne składniki majątkowe powinny być przekazywane nieodpłatnie, oraz ustala tryb i sposób wyceny obiektów majątkowych, tryb i zasady sporządzania bilansu przekazania oraz terminy, w jakich organizacja przejmująca lub przekazująca powinna dokonać ewentualnych dopłat na rzecz drugiej organizacji.

2. Jeżeli składnikiem zakładu jest nieruchomość, przepisy, o których mowa w ust. 1, powinny przewidywać, że grunt podlega przekazaniu nieodpłatnie; nie dotyczy to jednak części składowych nieruchomości, co do których może być przewidziana odpłatność. Można ustalić także obowiązek zapłaty za wykonane na gruncie roboty.

Rozdział 3.

Przekazywanie nieruchomości.

§ 7. 1. Przekazywanie nieruchomości nie stanowiącej składnika zakładu następuje według przepisów o przekazywaniu zakładów.

2. Rozwiązanie umów najmu lub dzierżawy zawartych co do przekazanej nieruchomości przez organizację przekazującą ocenia się według przepisów prawa cywilnego o zbyciu rzeczy najętej, chyba że lokale w przekazanej nieruchomości podlegają przepisom o publicznej gospodarce lokalami.

§ 8. 1. Organizacja, która ubiega się o przekazanie nieruchomości, powinna składając swojemu nadrzędnemu organowi administracji państwowej wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie:

- 1) określić cel, na jaki nieruchomość ma być przeznaczona, oraz możliwości osiągnięcia tego celu,
- 2) wskazać nieruchomość i organizację, w której władaniu nieruchomość się znajduje,
- 3) wskazać tytuł prawny władania, sposób użytkowania, a co do nieruchomości, na której znajdują się budynki, ilość i rozmiary izb użytkowych, wymagających zwolnienia przez dotychczasowych użytkowników, liczbę mieszkańców, ich uprawnienia do mieszkań zastępczych oraz ustalone stosownie do obowiązujących przepisów koszty lokali zastępczych,
- 4) w przypadkach gdy na nieruchomości wykonane być mają roboty budowlane — załączyć zaświadczenie właściwego organu, że zamierzona inwestycja będzie mogła być na nieruchomości zrealizowana.

2. Organy administracji państwowej właściwe do wydania decyzji w sprawie przekazania powinny przed wydaniem decyzji zasięgnąć opinii prezydium wojewódzkiej rady narodowej (miasta wyłączonego z województwa) według miejsca położenia nieruchomości.

3. Przekazywanie nieruchomości pomiędzy przedsiębiorstwami zgrupowanymi w jednym zjednoczeniu następuje nieodpłatnie na podstawie decyzji dyrektora zjednoczenia.

Rozdział 4.

Przekazywanie innych obiektów majątkowych.

§ 9. Zasady i tryb przekazywania obiektów majątkowych nie będących zakładem lub nieruchomością określają odrębne przepisy.

Rozdział 5.

Przekazywanie czasowo zbędnych obiektów majątkowych.

§ 10. 1. Organizacja państwowa może zbędną jej czasowo nieruchomość wynająć lub wydzierżawić innej organizacji.

2. Umowa dzierżawy lub najmu może być zawarta na czas nieoznaczony lub na czas oznaczony, nie dłuższy niż 5 lat. Ograniczenie czasu trwania najmu lub dzierżawy nie dotyczy nieruchomości leśnych i Państwowego Funduszu Ziemi oraz nieruchomości położonych w obrębie portów.

3. Umowa dzierżawy lub najmu nieruchomości położonej w obrębie miasta może być zawarta na okres dłuższy niż 2 lata tylko za zgodą właściwego wydziału prezydium rady narodowej. W razie zgłoszenia takiego wniosku przez organizację wydzierżawiającą lub wynajmującą właściwy wydział prezydium rady narodowej może wskazać osobę dzierżawcy lub najemcy.

4. Najemca lub dzierżawca obowiązani są płacić czynsz w wysokości określonej przepisami szczególnymi, a w braku takich przepisów — za ruchomości czynsz w wysokości rat amortyzacyjnych, a za nieruchomości czynsz w wysokości ustalonej umową.

Rozdział 6.

Przepisy wspólne.

§ 11. 1. Sprawy sporne dotyczące wydania decyzji o przekazaniu rozstrzyga w przypadkach, gdy spór powstał:

- 1) pomiędzy ministrami i kierownikami urzędów centralnych oraz pomiędzy prezydiami wojewódzkich rad narodowych albo pomiędzy prezydium wojewódzkiej rady narodowej a ministrem (kierownikiem urzędu centralnego) — Rada Ministrów,
- 2) pomiędzy prezydiami rad narodowych nadzorowanymi przez to samo prezydium wojewódzkiej rady narodowej — prezydium rady narodowej, które nadzoruje oba prezydium zainteresowane w sporze,
- 3) pomiędzy prezydiami rad narodowych, które nie podlegają nadzorowi tego samego prezydium wojewódzkiej rady narodowej — nadrzędne prezydium rad narodowych.

2. W razie niemożności osiągnięcia porozumienia w sprawie przekazania pomiędzy ministrem (kierownikiem urzędu centralnego) a prezydium rady narodowej niższego stopnia minister (kierownik urzędu centralnego) lub prezydium powinni dążyć do uzgodnienia stanowisk za pośrednictwem prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które w razie potrzeby wyda nadzorowanym prezydium rad narodowych odpowiednie wytyczne.

§ 12. Spory wynikające w związku z decyzją o przekazaniu rozstrzygają komisje arbitrażowe.

Rozdział 7.

Przepisy końcowe.

§ 13. Prezydium rad narodowych mogą przekazywać kierownikom właściwych wydziałów i dyrektorom zjednoczeń uprawnienia wynikające z niniejszego rozporządzenia w stosunku do zakładów i nieruchomości przekazywanych pomiędzy jednostkami planu terenowego.

§ 14. W przypadkach gdy decyzja w sprawie przekazania wydana została przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prawa i obowiązki przekazującego i przejmującego ocenia się na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wydania decyzji.

§ 15. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają dotychczasowych przepisów o zbywaniu przedmiotów urzędzenia trwałego oraz o gospodarowaniu surowcami, materiałami, artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia oraz odpadkami i innymi zbędnymi przedmiotami.

§ 16. Z zastrzeżeniami wynikającymi z § 15 tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące zasad i trybu przekazy-

wania przedsiębiorstw, instytucji, zakładów lub ich części i nieruchomości w ramach administracji państwowej; w szczególności w zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 47, poz. 354).

226

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 października 1970 r.

w sprawie uczestnictwa Mauritiusa w Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Mauritiusa notą z dnia 12 sierpnia 1970 r. powiadomił Rząd Holenderski, iż uważa się za związany od dnia uzyskania niepodległości, to jest od dnia 12 marca 1968 r., postanowieniami Konwencji dotyczącej kolizji praw w przedmiocie formy

rozporządzeń testamentowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 34, poz. 284), która została rozciągnięta na jego terytorium przez Wielką Brytanię.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Willmann

227

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1970 r.

dotyczące ratyfikacji przez Kamerun i Panamę Międzynarodowej konwencji (nr 10) w sprawie wieku dopuszczania dzieci do pracy w rolnictwie, przyjętej w Genewie dnia 16 listopada 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 4 Międzynarodowej konwencji (nr 10) w sprawie wieku dopuszczania dzieci do pracy w rolnictwie, przyjętej w Genewie dnia 16 listopada 1921 r. na trzeciej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 376), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował ratyfikacje tej konwen-

cji dnia 25 maja 1970 r. przez Kamerun i dnia 19 czerwca 1970 r. przez Panamę.

Zgodnie z artykułem 5 powyższej konwencji, weszła ona w życie w stosunku do Kamerunu dnia 25 maja 1970 r. i w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak

228

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1970 r.

dotyczące ratyfikacji przez Izrael, Kamerun i Panamę Międzynarodowej konwencji (nr 9) w sprawie pośrednictwa pracy dla marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 10 lipca 1920 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Międzynarodowej konwencji (nr 9) w sprawie pośrednictwa pracy dla marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 10 lipca 1920 r. na drugiej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 374), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował ratyfikacje tej konwencji dnia 19 czerw-

ca 1969 r. przez Izrael, dnia 25 maja 1970 r. przez Kamerun i dnia 19 czerwca 1970 r. przez Panamę.

Zgodnie z artykułem 14 wyżej wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Izraela dnia 19 czerwca 1969 r., w stosunku do Kamerunu dnia 25 maja 1970 r. i w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak

229

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 października 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Tunezję i Panamę Konwencji (nr 22) dotyczącej umowy najmu marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 Konwencji (nr 22) dotyczącej umowy najmu marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1926 r. na dziewiątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1931 r. Nr 106, poz. 821), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował ra-

tyfikacje tej konwencji dnia 14 kwietnia 1970 r. przez Tunezję i dnia 19 czerwca 1970 r. przez Panamę.

Zgodnie z artykułem 17 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Tunezji dnia 14 kwietnia 1970 r. i w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz